

Tidligere i Tidsskriftet

Parafinplastikk

Tuberkulose var et større folkehelseproblem i 1905 enn nå. Også den gang ble det utført plastisk kirurgi. I Tidsskriftet nr. 1/1905 side 1–4 beretter overlege Christian Magnus Falsen Sinding-Larsen ved kysthospitalet ved Fredriksvern om en pasient med scrofuloderma faciei som fikk en penere nese ved hjelp av parafinplastikk.

Fig. 1. O. den 20-2-04

Fig. 2. I. O. den 19-5-04. (Dagen efter 1ste inj.)

TIDSSKRIFT FOR DEN NORSKE LÆGEFORENING (TIDSSKRIFT FOR PRAKTISK MEDICIN — NY RÆKKE)

Redigeret af
Overlæge P. AASER og RS. HANSSON, læge, generalsekretær

Nummer 1 Kristiania, 2den januar 1905 25. aargang

Paraffinplastik ved indsunken næse.

Meddelelse fra kysthospitalet ved Fredriksvern.

Af **Sinding-Larsen**, hospitalets overlæge.

Da der, mig bekjendt, endnu ikke her hjemme er offentliggjort noget tilfælde, hvor paraffinplastik¹ med held er bleven anvendt, tør en kort beskrivelse af et saadant have sin interesse.

Patienten, [redacted], indlagdes 8 aar gammel paa kysthospitalet for scrofuloderma faciei, colli, inguinis, suræ samt lupus mucosæ nasi. Septum nasi cartilagineum var allerede ved indkomsten ødelagt og næsen som følge deraf sterkt indsunken, med en hæslig tversgaaende fure i bunden af søkket. Fig. 1 viser hans profil, da han kom.

Efterat lupus i hans næseslimhinde ved forskjellig behandling var «helbredet», blev det besluttet at gjøre et forsøg paa ved injektion af paraffin at forskjønne hans bedrovelige profil.

Da den af *Gersuny* oprindelig anbefalede vaselin smelter allerede ved normal legemstemperatur og derfor syntes mig at maatte blive for blød for de stød, en guttenæse bør være indrettet til at taale, — og da paa den anden side *Ecksteins* paraffin, som smelter ved 60°, er baade teknisk vanskelig og farlig at bruge (gangræn, tromber, embolier), besluttede jeg at anvende *Steins* paraffin-vaselinblanding, der nemlig smelter ved 41° C. og altsaa hverken er tungt smeltelig eller særlig let smeltelig.² Til injektionen blev ogsaa anskaffet en sprøite efter *Steins* daværende model, som vist siden er forbedret, men som forekom mig god nok.³

¹ Jfr. oversigtsartikel af J. Roll i «Tidsskriftet» 1903, side 359 fig. *Red.*

² Jfr. *Stein*: Ueber die Verwendung von hartem oder weichem Paraffin zu subutanen Injectionen. Deutsch Med. Woch. No. 36 og 37, 1903. Samme forfatter har nu udgivet en større lærebog i paraffinplastik.

³ Hans paraffin faaes fra *Brattschneider*, Berlin N., Oranienburgerstr. 37. Hans sprøite fra *Lütgenan & Co.*, Berlin N., Ziegelstr. 29.

Om injektionen, der foretoges den 18de mars 1904, indeholder journalen følgende: En 1 cm. bred og 6 cm. lang strimmel guttaperkabind fattedes af assistenten med begge hænders tommel- og langfinger og anbragtes tvært over næseryggen øverst ved panden, idet han med spidsen af sine pegefingre strammede og trykkede strimmelens midtparti fast mod huden; ved at klemme resten af sine pegefingre ind mod næsen fra hver side lod jeg ham dels løfte huden op i en passende bred fold langs næseryggen, dels yderligere hindre paraffinens fremtrængen ud over det bestemte område. Næseborene var paa forhaand tamponeret med salvetamponer og øinene dækket med salvelapper; over munden var hængt et forklæde af guttaperkapapir, fast strammet mod overlæben (dette sidste af hensyn til den senere anvendelse af metæthylspray til forfrysning, jfr. nedenfor).

Nu blev vel 1 cm.³ af den smeltede paraffinblanding¹ opsøgt i sproiten, og da blandingen var halvveis størknet, blev en krum kanyle, som indtil da havde ligget i kogende vand, anbragt og stukket ind nederst paa næseryggen, hvorpaa sproitens indhold hurtig injiceredes under den af assistenten løftede hudfold. Denne blev derpaa øieblikkelig forfrosset ved metæthyl. Effekten forekom mig kun ringe, hvorfor jeg, forresten mod Steins raad, umiddelbart efter, dennegang gjennem en lige kanyle, med indstik ved siden af det første injicerede endnu 1 cm.³ af blandingen. Herunder rendte intet af den først injicerede paraffin ud gjennem den første stikaabning. Næseryggen blev atter forfrosset med metæthyl, og effekten viste sig nu iimefaldende: Det store søk var mindre dybt, og den hæsle tverfure helt udslettet. Under forsøg paa yderligere tildannelse af den injicerede masse (der forøvrigt allerede nu viste sig at være ganske vel anbragt i en vel 0,5 cm. bred langsgaaende valk langs næseryggen) anvendtes bl. a. en krum tarmklemme. Trykket af denne viste sig dog for sterkt, saa en del af paraffinen tød ud igjen.

Indgrebet, der foretoges uden nogen anæstesi, syntes ikke at genere gutten. Han blev straks lagt tilsengs med sne-omslag paa næsen. Der kom ingen nævneværdig reaktion i huden paa næseryggen.

Fig. 2 viser hans udseende dagen efter første injektion (19de mars 1904).

Den 27de mai 1904 blev der saa, noiagtig som første gang, injiceret yderligere 1 cm.³ af samme paraffinblanding.

Fig. 3 viser den heldige virkning heraf, — dagen efter injektionen. Og fig. 4, der gjengiver hans profil af 21de oktober 1904, viser ikke alene, at forskjønnelsen har holdt sig i de forløbne 5 maaneder, men endog, at næsen paa egen haand har fortsat forskjønnelsen og antaget en let, men ædel krumning.

Jeg finder det forklarligt, at gutten er tilfreds med resultatet, som forhaabentlig nu vil blive varigt; — bare han ikke for tidlig faar nogen feber paa 41 °!

¹ Den holdtes flydende paa vandbad efter der at være kogt.

Fig. 3. I. O. den 26-5-04. (Dagen efter 2den inj.)

Fig. 4. I. O. den 21-10-04. (5 maaneder efter 2den inj.)